REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
Stalna služba u Drnišu

P R E S U D A

Općinski sud u Šibeniku, Stalna služba u Drnišu, OIB: 29399232217, po sutkinji Martini Periša, u pravnoj stvari tužitelja Jasminke Vrbanović, OIB: 18886162300, Pirovec Gornji 54, Zagreb, zastupane po OD Vrbanović i Božić d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika Republike Hrvatske, radi utvrđenja prava vlasništva, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane glavne javne rasprave, zaključene dana 30. rujna 2026. godine u prisutnosti tužiteljice Jasminke Vrbanović, te u odsutnosti zzz tuženika, po objavi dana 30. listopada 2026. godine,

p r e s u d i o j e

Utvrđuje se da je tužiteljica Jasminka Vrbanović, OIB: 18886162300 stekla vlasništvo dosjelošću nekretnine upisane u Općinskom sudu u Šibeniku, Zemljišno-knjižni odjel Drniš, čest. zemlje k.č.br. 352, zk.ul. 688., k.o. Teplјuh, 306037, pa je tužiteljica ovlaštena temeljem ove presude kod Općinskog suda u Šibeniku, Zemljišno-knjižni odjel Drniš, zatražiti i ishoditi uknjižbu prava vlasništva na svoje ime uz istodobnu uknjižbu brisanja tog prava vlasništva u cijelosti sa imena tužene, a što je tužena dužna priznati i trpjeti da se u zemljišnoj knjizi temeljem ove presude, provede upis prava vlasništva na ime i u korist tužiteljica u cijelosti.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Jasminka Vrbanović, podnijela je ovom sudu, dana 27. ožujka 2026. godine, tužbu protiv tuženika Republike Hrvatske, radi utvrđenja prava vlasništva u odnosu na nekretninu oznake čest. zemlje k.č.br. 352, zk.ul. 688., k.o. Teplјuh.

1.1.Tužiteljica je u tužbi navela da na k.č.br. 352 zk.ul. 688, k.o. Teplјuh, 306037, upisana je kao vlasnik Republika Hrvatska. Zemljišnoknjižno stanje predmetne nekretnine da ne odgovara stvarnom stanju jer da je ta čestica već više od 100 godina u izvanknjižnom posjedu i vlasništvu obitelji tužiteljice, pa da tužiteljica ovom tužbom želi ispraviti vlasničko stanje na predmetnoj čestici odnosno upisati je na svoje ime. Tužiteljica da ima i zakonske pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću na gore upisanim nekretninama propisane zakonom, zahtijevanu kvalitetu posjeda, sposobnost posjednika biti vlasnikom stvari, te sposobnost stvari da bude u vlasništvu. Preko svojih pravnih prednika i u svoje osobno ime, tužiteljica da se nalazi u samostalnom, nesmetanom, poštenom i istinitom posjedu više od 40 godina, koliko je minimalno potrebno za zakonsko stjecanje vlasništva, te da je s pravnom i faktičnom voljom držala predmetne nekretnine kao svoje (animo domini) kroz čitavo vrijeme

potrebno za dosjelost što dokazuju činjeničnim utvrđenjima koje predlažu da sud provede u ovom postupku. S obzirom da je kao vlasnik predmetne nekretnine upisana Republika Hrvatska, tužiteljica da je slijedom članka 186.a ZPP-a i čl. 38. Zakona o državnom odvjetništvu podnijela tuženiku 10.11.2025.g. zahtjev za mirnim rješenjem spora, koji zahtjev je tuženik odbio, te dostavio tužiteljici obavijest pod br.: N-DO-3168/2025 od 27.11.2025.g. kojim je o tome obavještava. Predmetna čestica da je bila u posjedu djeda tužiteljice, pok. Josipa Čolovića, a što da proizlazi i iz Povijesti promjena na katastarskim česticama izdanim od strane Odjela za katastar nekretnina Drniš. Navedena čestica da se nalazi se u sklopu obiteljskih čestica - koje je okružuju, i to kčbr. 348/1, 350/1, 352/1 sve upisane u zk.ul 574, k.o. Tepljuh, iz čega očito proizlazi da predmetno zemljište predstavlja, s ostalim nabrojanim česticama u vlasništvu obitelji tužiteljice, nedjeljivu i logičnu funkcionalnu cjelinu. Tužiteljica da je pokrenula pred naslovom i parnični postupak radi prijenosa vlasništva na kčbr kčbr. 348/1, 350/1, 352/1 sve upisane u zk.ul 574, k.o. Tepljuh na svoje ime i taj postupak se vodi pred naslovljenim sudom pod brojem predmeta P-2109/2025. Kao posjednik utužene čestice da je upisan djed tužiteljice pok. Josip Čolović pok. Bože, i prema Izvodu iz katastarskog operata iz 1987.g., što da je dodatni dokaz da je prednik tužiteljice imao posjed i kvalitetu posjeda na koji se tužiteljica poziva. Tužiteljica da je dostavila i iskaze svjedoka i članova obitelji u kojima oni potvrđuju da je predmetno zemljište u dugogodišnjem posjedu obitelji tužiteljice, odnosno koji znaju kako su se dijelile nekretnine iza njihovih pravnih prednika, a stariji imaju i saznanja o tome što se događalo u vremenu poslije II svjetskog rata, i kako se zemljište, koje je tada steklo status općenarodne imovine, dodjeljivano seljacima na obrađivanje. Iz isprave povijesnih zemljišnoknjižnih podataka uloška br. 220 k.o. Tepljuh razvidno je da su predmetne nekretnine još početkom 20. stoljeća bile evidentirane kao zemljišta porezne općine, pri čemu su u zemljišnim knjigama bile vođene kao poljoprivredne kulture poput pašnjaka, oranica i kamenjaka. Navedena okolnost potvrđuje da se radi o zemljištu koje je kroz povijest imalo prvenstveno lokalni karakter korištenja, a ne stvarno izvršavanje vlasničkih ovlasti od strane države. Prema kazivanju tužiteljičina djeda, predmetno zemljište da je koristio još njegov otac pok Božo Čolović pok. Petra, a nakon njegove smrti, predmetno zemljište da je podjelom unutar obitelji - pripalo djedu tužiteljice pok. Josipu Čoloviću. Nadalje, prema kazivanju tužiteljičina djeda pok. Josipa Čolovića, da je postojala pisana odluka Kotarske agrarne komisije - Agrarni ured kotara Drniš, kojom su predmetne čestice njemu dodijeljena na korištenje. Ti posjedi, kao ni oni dodijeljeni mnogim drugim familijama u vrijeme agrarne reforme, nikada nisu provedeni u zemljišnim knjigama, zbog čega je i ova nekretnina ostala formalno evidentirana kao općenarodna imovina iako se u stvarnosti nalazila u dugotrajnom posjedu tužiteljičine obitelji koja je zemlju privela namjeni i obrađivala do danas kao što je gore opisano, te što je i dokumentirano izdavanjem Povijesti promjena na predmetnim katastarskim česticama. Djed Tužiteljice, pok. Josip Čolović pok. Bože da je preminuo 1985.g., i tužiteljica dostavlja u prilogu ovog Zahtjeva ostavinska rješenja iza pok. Josipa Čolovića pok. Bože, iz kojih je vidljivo da su sinovi: Momir, Đorđe i Petar naslijedili ostavinu svaki u 1/3 dijela. Međutim, nakon smrti oca Josipa, njegovi sinovi Momir, Đorđe i Petar su se dogovorili da sve nekretnine iza pok. oca Josipa Čolovića pok. Bože pripadnu u isključivi posjed i vlasništvo ocu Tužiteljice pok. Čolović Đorđu pok. Josipa, a koju nekretninu je nakon smrti Đorđa Čolovića naslijedila upravo tužiteljica.

2. U svom odgovoru na tužbu tuženik se protivio tužbi i tužbenom zahtjevu, te je naveo kako ostaje kod svog odgovora na zahtjev za mirno rješenje spora.

3. U postupku su izvedeni dokazi saslušanjem svjedoka Mirjane Bukarica, Mare Čolović i Slavke Šiklić, te saslušanjem tužiteljice kao parnične stranke, zatim pregledom izvoda iz katastarskog plana Državne geodetske uprave, Područni ured za katastar Šibenik, Odjel za katastar nekretnina Drniš sa stanjem na dan 19. ožujka 2026. godine (list 7 spisa), prijepisa posjedovnog lista 672 k.o. Tepljuh sa stanjem na dan 16. veljače 2026. godine (list 8 spisa), izvatka iz zemljišne knjige Z.U.688 k.o. Tepljuh sa stanjem na dan 18. veljače 2026. godine (list 10-13 spisa), izvatka iz zemljišne knjige Z.U.220 k.o. Tepljuh sa stanjem na dan 18. veljače 2026. godine (list 14-27 spisa), izvatka iz zemljišne knjige Z.U.688 k.o. Tepljuh sa stanjem na dan 16. veljače 2026. godine (list 29-33 spisa), povijesti promjena na katastarskim česticama Državne geodetske uprave, Područni ured za katastar Šibenik, Odjel za katastar nekretnina Drniš Klasa: 930-04/26-05/157, Urbroj: 541-26-04/3-26-2 od 24. ožujka 2026. godine (list 34-35 spisa), rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Dubrovniku broj O.973/2019 od 17. lipnja 2020. godine (list 36-38 spisa), kopija katastarskog plana od 1. rujna 2006. godine (list 39-40 spisa), prijedloga nagodbe od 10. studenog 2025. godine (list 41-45 spisa), dopune prijedloga nagodbe od 27. studenog 2025. godine (list 46-47 spisa), ovjerene izjave Dunje Čolović od 27. rujna 2025. godine (list 48-50 spisa), ovjerene izjave Eveline Čolović Tomić od 15. rujna 2025. godine (list 52-53 spisa), izvoda iz katastarskog operata za k.o. Tepljuh (list 54-55 spisa), ovjerene izjave Mirjane Bukarica od 8. listopada 2025. godine (list 56-57 spisa), geodetske situacije izrađene od Geodezije Šibenik d.o.o. iz siječnja 2008. godine (list 58-61 spisa), rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Drnišu broj O.302/86 od 15. srpnja 1986. godine (list 62 spisa), rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Drnišu broj O.450/85 od 17. veljače 1986. godine (list 63 spisa), rješenja o nasljeđivanju javnog bilježnika Tomislava Matijevića iz Zagreba broj O-9834/2021, UPP-OS-116/21 od 4. ožujka 2022. godine (list 64-67 spisa), rješenja Općinskog suda u Kninu broj O-2/98 od 1. lipnja 1998. godine (list 68 spisa), ovjerene izjave Uranke Čolović od 14. listopada 2025. godine (list 69-71 spisa), ovjerene izjave Slavke Šiklić od 8. listopada 2025. godine (list 76-77 spisa), ovjerene izjave Mare Čolović od 8. listopada 2025. godine (list 82-83 spisa), očevidom na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka mjernika Zorana Marina dipl.ing.geod. od 15. srpnja 2026. godine, te nalaza i mišljenja vještaka mjernika Zorana Marina dipl.ing.geod. od 2. rujna 2026. godine (list 112-115 spisa).

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Analizom i ocjenom svih u postupku provedenih dokaza, kako pojedinačno tako i u njihovoj ukupnosti (čl. 8. ZPP-a), kao i rezultatima cjelokupnog postupka, sud je tužbeni zahtjev našao osnovanim. Temeljem članka 219. st.1. ZPP-a svaka stranka je dužna iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

6. Predmet spora je zahtjev tužiteljice na utvrđenje da je ista vlasnica nekretnine oznake čest. zem. 352, zk.ul. 688., k.o. Tepljuh, 306037, te ispravka pogrešnog upisa na toj nekretnini i to na način da se tužiteljica upiše kao vlasnica iste za cijelo, uz istovremeni izbris prava vlasništva sa imena tuženika.

7. Pregledom izvatka iz zemljišne knjige Z.U.688 k.o. Tepljuh sa stanjem na dan 18. veljače 2026. godine (list 10-13 spisa)utvrđeno je da je kao vlasnik predmetne nekretnine oznake čest. br. 352, K.O. Tepljuh, pašnjaka, upisana tužena Republika Hrvatska.

8. Pregledom prijepisa posjedovnog lista 672 k.o. Tepljuh sa stanjem na dan 16. veljače 2026. godine (list 8 spisa) utvrđeno je da su kao posjednici predmetne nekretnine upisani Čolović Čedomir p. Jandrije za 224/2011 dijela, Čolović Borko Milanov, za 670/2011 dijela, Čolović Ilija p. Mitra za 167/2011 dijela, Čolović Josip p. Bože, djed tužiteljice, za 223/2011 dijela, Čolović Tome p. Bože za 223/2011 dijela i Fangne Mira ž. Luje za 504/2011 dijela.

9. Pregledom povijesti promjena na katastarskim česticama Državne geodetske uprave, Područni ured za katastar Šibenik, Odjel za katastar nekretnina Drniš Klasa: 930-04/26-05/157, Urbroj: 541-26-04/3-26-2 od 24. ožujka 2026. godine (list 34-35 spisa) utvrđeno je da je Joso Čolović p. Bože, djed tužiteljice upisan kao suposjednik predmetne nekretnine čest. br. 352, K.O. Tepljuh od 1955. godine.

10. Pregledom rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Dubrovniku broj O.973/2019 od 17. lipnja 2020. godine (list 36-38 spisa) utvrđeno je da su nasljednicima pok. Miroslave Fouque proglašeni Ksenija Janevski, nećakinja ostaviteljice i Sacha Unger, pranećak ostaviteljice i da predmetna nekretnina nije navedena u ostavinskoj masi ostaviteljice.

11. Pregledom prijedloga nagodbe od 10. studenog 2025. godine (list 41-45 spisa), dopune prijedloga nagodbe od 27. studenog 2025. godine (list 46-47 spisa) utvrđeno je da se ovdje tužiteljica obratila Državnom odvjetništvu radi mirnog rješenja spora na predmetnoj nekretnini.

12. Pregledom ovjerene izjave Dunje Čolović od 27. rujna 2025. godine (list 48-50 spisa) utvrđeno je da je ista jedina nasljednica strica tužiteljice Petra Čolovića i da je ista izjavila da se njezin otac Petar Čolović pok. Josipa odrekao nasljedstva nakon smrti njezina djeda i djeda tužiteljice, Josipa Čolovića u korist oca tužiteljice Đorđa Čolovića, i da ona ne polaže nikakva prava u odnosu na predmetnu nekretninu.

13. Pregledom ovjerene izjave Eveline Čolović Tomić od 15. rujna 2025. godine (list 52-53 spisa), sestre tužiteljice, utvrđeno je da je ista izjavila kako je između ostalog predmetna nekretnina nakon smrti njezina i tužiteljičina oca Đorđa Čolovića pripala u isključivo vlasništvo tužiteljici, a njihov otac Đorđe da je istu stekao nasljeđivanjem nakon smrti svoga oca Josipa Čolovića i dogovorom unutar obitelji.

14. Pregledom ovjerene izjave Mirjane Bukarica od 8. listopada 2025. godine (list 56-57 spisa) utvrđeno je da je ista kao jedna od sljednika pok. Čolović Tome pok. Bože, upisanog kao suposjednika u katastarskom operatu na predmetnoj nekretninu izjavila kako je predmetna nekretnina bila u posjedu djeda tužiteljice Josipa Čolovića pok. Bože, kome je Tome Čolović pok. Bože bio brat.

15. Pregledom rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Drnišu broj O.302/86 od 15. srpnja 1986. godine (list 62 spisa) utvrđeno je da su Josipa Čolovića pok. Bože,

djeda tužiteljice, naslijedili sinovi Momir Čolović, Petar Čolović i Đorđe Čolović, otac tužiteljice, svaki za po 1/3 dijela.

16. Pregledom rješenja o nasljeđivanju javnog bilježnika Tomislava Matijevića iz Zagreba broj O-9834/2021, UPP-OS-116/21 od 4. ožujka 2022. godine (list 64-67 spisa) utvrđeno je da je Đorđa Čolovića, oca tužitejice, naslijedila upravo tužiteljica, a da su na nasljedstvo osim iste bile pozvane supruga Uranka Čolović i kći Evelina Čolović.

17. Pregledom rješenja Općinskog suda u Kninu broj O-2/98 od 1. lipnja 1998. godine (list 68 spisa) utvrđeno je da se ostavina nakon smrti strica tužiteljice Momira Čolovića pok. Josipa nije raspravljala jer isti nije imao iste u trenutku smrti.

18. Pregledom ovjerene izjave Uranke Čolović od 14. listopada 2025. godine (list 69-71 spisa), majke tužiteljice, utvrđeno je da je ista bila u braku sa ocem tužiteljice pok. Đorđem Čolovićem pok. Josipa od 1956. godine, te da je predmetna nekretnina bila u posjedu njezina svekra, a djeda tužiteljice Josipa Čolovića pok. Bože, potom njezina supruga Đorđa Čolovića, a nakon njegove smrti ista da je pripala tužiteljci.

19. Očevidom na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka mjernika Zorana Marina dipl.ing.geod. od 15. srpnja 2026. godine, te pregledom nalaza i mišljenja vještaka mjernika Zorana Marina dipl.ing.geod. od 2. rujna 2026. godine (list 112-115 spisa) utvrđeno je da nekretnina koju je tužiteljica na terenu pokazala se identificira kao čest. br. 352, K.O. Tepljuh, a u naravi da se radi o pašnjaku obraslom djelomično niskim, a djelomično visokim raslinjem i koja je većim dijelom omeđena suhozidom.

20. Iz iskaza svjedoka Mirjane Bukarica, kojeg je sud prihvatio kao vjerodostojan i životno logičan, proizlazi da su njezin djed Tomo Čolović i pokojni djed tužiteljice Josip Čolović bili braća. Predmetna nekretnina da je korištena isključivo od strane obitelji tužiteljice. Naime, istu nekretninu da je koristio pokojni djed tužiteljice Josip Čolović koji da je na istu vodio stoku na ispašu, i to do Domovinskog rata, a nakon toga da s to zemljište zapustilo i nije korišteno. Jasno da se na terenu zna gdje su granice, da postoji i stari suhozid koji je tu otkad ona zna za sebe. Da je i ona još kao dijete dolazila sa tužiteljicom na tu nekretninu. Pokojni Josip da je osim oca tužiteljice Đorđa Čolovića ima još dva sina, Petra i Momira Čolovića. Petar i Momir da su u međuvremenu preminuli, Petar da je živio u Zagrebu, a Momir u Kninu, te da su sva trojica braće uvijek bili u jako dobrim odnosima, a kako su se oni dijelili, da to ne zna, ali da je otac tužiteljice najviše dolazio na ove zemlje, a isti da je i obnovio obiteljsku kuću. Da nije čula da je itko ikada od strane države dolazio ili nešto tu osporavao obitelji tužiteljice. Da zna da i Petar i Momir imaju svoje nasljednike, Momir da ima dva sina, a Petar jednu kći. Ta dva sina od Momira da su prije rata otišli u Srbiju. Isto tako da joj je poznato i da je otac tužiteljice nekakvim ugovorom ustupio tu nekretninu jednom rođaku za ispašu ovaca, ali da se taj rođak nešto razbolio, tako da je to ponovno zaraslo. Isto tako sinovi pok. Momira Čolovića da su živjeli u Beogradu, da nikada od početka rata nisu dolazili na predmetno područje.

21. Iz iskaza svjedoka Mare Čolović, kojeg je sud također prihvatio kao vjerodostojan i životno logičan proizlazi da joj je poznata predmetna nekretnina koja je predmet spora i da zna da se radi o pašnjaku koji je otkad ona to pamti pa sve do svoje smrti koristio djed tužiteljice Josip Čolović. Naime, Josip da je imao krave i vodio ih je

na tu nekretninu na ispašu i to je činio sve do svoje smrti, a to je bilo 1984. godine, a nakon toga ta nekretnina da je pripala ocu tužiteljice Đorđu Čoloviću, uz dogovor sa njegovom dvojicom braće, a Đorđe da je sve to ostavio svojoj kćeri, ovdje tužiteljici. Otac tužiteljice da je živio u Zagrebu, kao što i tužiteljica gore živi, tako da su isti tu nekretninu dali na korištenje svom rođaku Zoranu Čoloviću, koji je do prije godinu dana, dok nije slomio kuk na istu nekretninu dovodio svoje blago na ispašu, a Jasminka i otac da su mu dali na korištenje tu nekretninu upravo iz tog razloga kako bi se ista održavala, ali da je ta nekretnina nesporno vlasništvo obitelji tužiteljice. Ta nekretnina da je sa svih strana omeđena starim suhozidom, koji da je međa iste nekretnine otkad ona to pamti, a zasigurno se radi o suhozidu koji je star više od sto godina, odnosno predmetna čestica da čini jednu cjelinu sa ostalim nekretninama koje su u vlasništvu i posjedu tužiteljice i sve da je to skupa omeđeno suhozidom. Isto tako, tužiteljicu, kao niti njezine navedene prednike, nitko nikada nije osporavao u posjedu ove nekretnine, kao što niti tko iz države nije tu dolazio ili nešto tražio ili osporavao obitelji tužiteljice. Jednostavno da se znalo da je ta nekretnina od obitelji tužiteljice i da tu nema nikakvih sporova.

22. Iz iskaza svjedoka Slavke Šiklić, kojeg je sud također prihvatio kao vjerodostojan i životno logičan proizlazi da joj je poznata ova nekretnina koja je predmet spora i radi se o pašnjaku koji je otkad ona to zna, a da je počela dolaziti kod Čolovića sa svojim pokojnim suprugom 1971. godine, pa sve do svoje smrti koristio djed tužiteljice Josip Čolović. Naime, Josip da je imao krave i vodio ih je na tu nekretninu na ispašu i to je činio sve do svoje smrti 1984. godine, a nakon toga ta nekretnina da je pripala ocu tužiteljice Đorđu Čoloviću, uz dogovor sa braćom, a sve da to zna iz razloga jer da je sa Đorđem i njegovom suprugom bila obiteljska prijateljica i poznato joj je da je Đorđe sve to ostavio svojoj kćeri, ovdje tužiteljici. Otac tužiteljice da je živio u Zagrebu, kao što i tužiteljica gore živi, tako da su isti tu nekretninu dali na korištenje svom rođaku Zoranu Čoloviću, koji je do prije godinu dana dok nije slomio kuk na istu nekretninu dovodio svoje blago na ispašu, a Jasminka i otac su mu dali na korištenje tu nekretninu upravo iz tog razloga kako bi se ista održavala, ali je ta nekretnina nesporno vlasništvo obitelji tužiteljice. Ta nekretnina da je sa svih strana omeđena starim suhozidom, koji je međa iste nekretnine otkad ja to pamtim, a zasigurno se radi o suhozidu koji je star više od sto godina, odnosno ova predmetna čestica čini jednu cjelinu sa ostalim nekretninama koje su u vlasništvu i posjedu tužiteljice i sve je to skupa omeđeno suhozidom. Isto tako, tužiteljicu, kao niti njezine navedene prednike, nitko nikada nije osporavao u posjedu ove nekretnine, kao što niti tko iz države nije tu dolazio ili nešto tražio ili osporavao obitelji tužiteljice.

23. Iz stranačkog iskaza tužiteljice Jasminke Vrbanović, kojeg je sud također prihvatio kao vjerodostojan i životno logičan proizlazi da otkad ona to pamti njezin djed da je koristio ovu predmetnu nekretninu, a kako je imao krave, tako je istu koristio kao pašnjak. Ta nekretnina zajedno sa česticama broj 348/1, 350/1 i 350/2 čini jednu jedinstvenu cjelinu sa svih strana omeđenu suhozidom i cijeli taj kompleks nekretnina da je njezin djed Josip koristio kao pašnjak. Te druge nekretnine da se rješavaju u jednom drugom postupku koji još nije završen. Djed da je umro 1984. godine i dogovorom između njezina oca Đorđa i njegove braće Petra i Momira predmetne nekretnine da su pripale njezinu ocu Đorđu, koji da je sve te nekretnine ostavio njoj i da nema nikakvih sporova između njegovih nasljednika oko iste nekretnine. Nikad da im nitko nije osporavao nikakvo pravo na tim nekretninama. Isto tako istaknula je kako su otac i ona dali te nekretnine na korištenje Zoranu Čoloviću koji drži blago, kako bi

isti odvodio to blago na te nekretnine i održavao ih između ostalih i čistima, no međutim Zoran da je prije jedno godinu dana slomio kuk i više da ne odvodi blago na ispašu, tako da su sad te nekretnine i zarasle.

24. Dakle, iz svega naprijed navedenog proizlazi kako je predmetna nekretnina, oznake čest. br. 352, K.O. Tepljuh, bila u vlasništvu i posjedu djeda tužiteljice Josipa Čolovića pok. Bože koji je istu zajedno sa susjednim nekretninama koristio kao pašnjak na kojeg je dovodio krave na ispašu, i to sve do svoje smrti 1984. godine, te je ista nekretnina jasno na terenu omeđena većim dijelom suhozidom. Nakon smrti Josipa Čolovića predmetna nekretnina je pripala njegovu sinu Đorđu Čoloviću, ocu tužiteljice, dakle nasljeđivanjem i dogovorom sa braćom Petrom i Momirom Čolovićem, a što je u svojoj izjavi potvrdila i nasljednica pok. Petra Čolovića, Dunja Čolović. Predmetnu nekretninu je nakon smrti Đorđa Čolovića naslijedila njegova kći, ovdje tužiteljica Jasminka Vrbanović, a što su svojim izjavama potvrdile u preostale nasljednice pok. Đorđa, Uranka Čolović i Evelina Čolović Tomić. Sve navedeno su svojim iskazima potvrdile i saslušane svjedokinje Mara Čolović i SlavkaŠiklić, kao i Mirjana Bukarica, te sama tužiteljica u svojem stranačkom iskazu.

25. Odredbom čl. 114. st. 1 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj: 94/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/1, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14 u daljnjem tekstu ZVDSP) propisano je da se vlasništvo može steći na temelju pravnog posla, odluke suda odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona.

26. Odlučujući o zahtjevu tužitelja u granicama činjeničnih navoda tužbe i navoda tužiteljice koje je ista iznosila u tijeku postupka, a iz kojih proizlazi da je utuženu nekretninu, većinom jasno omeđenu starim suhozidom, stekla nakon smrti oca Đorđa Čolovića pok. Josipa, a on nakon smrti svoga oca Josipa Čolovića pok. Bože koji je istu nekretninu koristio kao pašnjak za ispašu krava sve do svoje smrti 1984. godine, te se ista dugi niz godina, dakle preko 60 godina, nalazi u samostalnom, poštenom i nesmetanom posjedu tužiteljice, a prije toga njezina navedenog prednika, oca Đorđa Človića pok. Josipa, a prije toga djeda tužiteljice Josipa Čolovića pok. Bože, a utemeljenjem u rezultatima dokaza provedenih u postupku, kako personalnih tako i materijalnih, te rezultata provedenog očevida, zaključak je ovog suda kako je tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan.

26.1. Dakle, pravo vlasništva stečeno na originarni način ostvaruje se tužbenim zahtjevom na utvrđenje prava vlasništva , a uzimajući u obzir činjenicu da iz priloženih materijalnih i personalnih dokaza koje je sud cijenio vjerodostojnim, proizlazi da je tužiteljica vlasništvo predmetne nekretnine stekla temeljem samostalnog, poštenog i po nikom osporavanog posjedovanja predmetne nekretnine, zajedno sa svojim prednicima, kroz više od 60 godina, te uzimajući u obzir da tuženik koji se protivio tužbi i tužbenom zahtjevu nije sudu priložio niti predložio niti jedan dokaz, kako materijalni tako ni personalni, iz kojeg bi proizlazilo da tužitelj nije vlasnik predmetne nekretnine, stav je ovog suda da isti nije ničim doveo u sumnju utvrđenje da je tužiteljica doista vlasnica predmetne nekretnine.

27. Imajući u vidu sve naprijed navedeno valjalo je tužbeni zahtjev tužiteljice prihvatiti osnovanim pa je riješeno kao u izreci ove presude.

28. Kako tužiteljica nije podnijela zahtjev za nadoknadu parničnog troška, to sud o istom nije odlučivao.

U Drnišu, 30. listopada 2026. godine

SUTKINJA:

Martina Periša

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste.

Žalba se podnosi putem ovog suda za Županijski sud, u dovoljnom broju primjeraka sud i protivnu stranu.

DN-a:

1. Tužiteljici,

2. Tuženiku po zz. Općinskom državnom odvjetništvu u Šibeniku, Stalna služba u Kninu.

Broj zapisa: **9-3088f-6da27**

Kontrolni broj: **08be1-dd177-aafed**

MARTINA PERIŠA

Elektronički potpisano: 30.10.2026T10:27:45 (UTC:2026-10-30T09:27:45Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 5acff001-50a2-4cd1-b352-5161f2955810

Općinski sud u Šibeniku

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.